

MANG TÊN THÁNH CẢ GIUSE

Tại một thành phố nước Ý có một tín hữu Công Giáo mang tên thánh rửa tội là Giuseppe (tên Thánh Cả GIUSE). Ông Giuseppe có cuộc sống thật đáng xấu hổ nghĩa là ăn chơi sa đọa. Thế nhưng, ông thường tự hào và khoe với mọi người:

- Tôi mang tên vị Thánh Cả, Quan Thầy người hấp hối. Tôi tin tưởng vững chắc vào ngày cuối đời, tôi sẽ được Thánh Cả GIUSE đến cứu giúp!

Một buổi tối, sau khi vui chơi thỏa thích, ông Giuseppe lê bước trở về nhà. Đến nơi, ông trông thấy cửa nhà hé mở và một luồng ánh sáng kỳ lạ từ trong nhà chiếu ra. Ông bỗng có cảm giác ớn lạnh với tư tưởng đầu tiên: "Có lẽ kẻ gian lén vào nhà để ăn trộm!" Nghĩ thế nhưng ông lấy hết can đảm mở toang cánh cửa và nói lớn tiếng:

- Có ai đang ở trong nhà không?!

Tức khắc, xuất hiện ngay trước mắt ông hình ảnh Thánh Cả GIUSE cùng với Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA trên tay bế Chúa Hài Nhi GIÊSU. Cả Ba Đấng chăm chú nhìn ông Giuseppe với nét mặt

thật buồn bã. Rồi Thánh Cả GIUSE tiến đến trước mặt ông và nói:

- Làm sao con có thể tự hào mang tên của Ta và hy vọng Ta sẽ cầu bầu cho con vào ngày sau cùng, trong khi con sống bất xứng, xúc phạm nặng nề đến Hai Đấng mà Ta hết lòng yêu mến???

Vừa nói Thánh Cả GIUSE vừa giơ tay chỉ vào Đức Mẹ MARIA đang bế Chúa GIÊSU Hài Đồng trên tay!

Nghe đến đây và thấy tỏ tường Ba Đấng đang đứng trước mặt, ông Giuseppe chỉ còn biết quỳ sụp xuống đất. Ông cảm thấy xấu hổ và thật lòng ăn năn thống hối về mọi tội đã phạm với cuộc sống đáng chê đáng trách. Ông thề hứa với Thánh Cả GIUSE, với Đức Mẹ MARIA và với Đức Chúa GIÊSU Hài Đồng là ông sẽ thay đổi lối sống.

Kể từ ngày ấy ông Giuseppe trở về với Giáo Hội Công Giáo. Ông sống xứng với tên gọi của thánh quan thầy là Thánh Cả GIUSE. Ông cũng cố gắng sống thế nào để vào giờ hấp hối, ông được chính Thánh Cả GIUSE đến giúp chết lành và đưa ông về hưởng Thánh Nhan THIÊN CHÚA trên Thiên Đàng.

... Câu chuyện thứ hai xảy qua nơi vương quốc Anh. Một Linh Mục dòng Anh Em Thuyết Giáo (dòng Đa Minh) nổi tiếng giảng hay. Cha được nhiều người cảm mến. Dân chúng tuồn đến nghe Cha giảng rất đông. Thế nhưng trong một công cuộc cao cả lành thánh như việc rao giảng Lời Chúa, vị giảng thuyết lại

rơi vào vòng phù-du thể trần! Nghĩa là Cha giải thích Lời Chúa với thứ ngôn từ có tác dụng kích thích tính tò mò và thêm vào đó những câu chuyện bèo-bọt nghe thật êm tai! Thật ra vị Linh Mục không biết mình đang đi vào con đường lầm lạc.

Một đêm kia khi vị giảng thuyết sốt sáng cầu nguyện thì thấy Đức Chúa GIÊSU KITÔ hiện ra. Ngài cầm trên tay cuốn sách tuyệt đẹp đang mở ra. Vị Linh Mục trông thấy những hàng chữ trên cuốn sách viết bằng vàng lóng lánh. Cùng lúc Cha thấy trên bìa trang giấy lại lấm tấm những vết bùn nhơ xông mùi hôi thối. Vị giảng thuyết ngạc nhiên hỏi cho biết lý do tại sao cuốn sách tuyệt đẹp với chữ viết bằng vàng lại bị dính bùn dơ bẩn như thế. Đức Chúa GIÊSU hiền từ giải thích:

- Các chữ vàng con trông thấy chính là Lời Thầy, Lời Linh Thiêng Thánh Thiện. Trong khi các vết dơ chen lẫn vào đó chính là lời giải

thích của con. Khi giải thích Lời Chúa, con đưa vào những chuyện phù-phiếm thể tục khiến cho Lời Thầy bị hạ giá, bị vấy bùn. Con đã làm hư hỏng Lời Thầy!

Khỏi cần nói dài dòng, vị Linh Mục dòng Anh Em Thuyết Giáo hiểu thấu đáo lời cảnh cáo nhân từ của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Kể từ ngày ấy, Cha chỉ đi sâu vào nội dung chính yếu của Lời Chúa và tránh xa các lối giải thích mang tính chất phù-du chỉ có tác dụng kích thích tính tò mò vô ích!

... "Thưa anh chị em, giờ đây, giả như tôi đến cùng anh chị em mà chỉ nói các tiếng lạ, giả như lời nói của tôi không đem lại cho anh chị em một mặc khải, một sự hiểu biết, hay không phải là một lời tiên tri, một lời giáo huấn, thì nào có ích gì cho anh chị em? Như thế, có khác chi những nhạc cụ không hồn, như sáo như đàn: Nếu âm thanh không rõ, thì làm sao nhận ra được cung nhạc tiếng đàn??? Thật vậy, giả như kèn chỉ phát ra một tiếng vu vơ, thì ai sẽ chuẩn bị chiến đấu? Anh chị em cũng thế: nếu miệng lưỡi anh chị em chẳng nói những lời có thể hiểu được, thì làm sao người ta biết điều anh chị em nói? Anh chị em chỉ nói bông lông thôi! Trong thiên hạ, có rất nhiều thứ ngôn ngữ, nhưng không có thứ nào là vô nghĩa. Vậy nếu tôi không biết giá trị của ngôn ngữ, thì tôi sẽ là kẻ man dã đối với người nói, và người nói là kẻ man dã đối với tôi. Anh chị em cũng vậy: vì khao khát những ơn của Thần Khí, anh chị em hãy tìm kiếm để được dồi dào các ân huệ đó, nhằm xây dựng Hội Thánh" (Thư 1 gửi tín hữu Côrintô 14,6-12).

("La Mia Messa", vol II, Marzo-Aprile-Maggio/2009, Anno III/B, Casa Mariana Editrice, trang 120+145)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt